

[Stats- og udenrigsministeren.]

de politiske partier i landdagen som for mindretallet. Udvalget skulle dels behandle det danske mindretals særlige problemer, dels ved sammentræden forud for hvert landdagsmøde give de danske repræsentanter lejlighed til at udtale sig om de lovforslag, som kommer til behandling i landdagen.

Efter indgående drøftelser i det danske mindretals organisationer svarede disse ministerpræsident v. Hassel, at man ikke så sig i stand til at acceptere det fremsatte forslag, idet det dog tilføjedes, at man ville være villig til at forhandle om en overgangsløsning, såfremt der tilsikredes mindretallet en repræsentation i landdagen ved næste landdagsvalg gennem bortfald af 5 pct.-klausulen.

Under disse omstændigheder og i betragtning af den interesse, den vesttyske forbundskansler havde vist for at få mindretalsspørgsmålet bragt til en løsning, måtte man forvente, at forbundsregeringen ville tage et initiativ i sagen. Dette skete, da den herværende tyske chargé d'affaires den 2. februar i år overrakte en note, hvori den tyske forbundsregering foreslog den danske regering, at der i nær fremtid blev optaget forhandlinger med det formål at klarlægge mindretallets rettigheder syd og nord for grænsen på den måde, hvorom enighed kunne opnås.

Efter forhandlinger med partiformændene og i det udenrigspolitiske nævn blev den tyske indbydelse accepteret. Jeg finder, at der er anledning til her at fremhæve, således som jeg allerede tidligere har gjort det, at forbundsregeringens initiativ blev taget med viden om den afvisende danske holdning med hensyn til en mindretalstraktat og en grænseerklæring, og af det danske svar fremgik da også, at indbydelsen modtoges ud fra den forudsætning, at disse spørgsmål ikke ville blive draget frem.

De dansk-tyske drøftelser fandt sted i to tempi. I dagene 28. februar — 5. marts forhandlede to embedsmandsdelegationer i København, og den 28. marts mødtes delegationerne i Bonn. Forhandlingerne afsluttedes ved et møde den 29. marts, i hvilket den tyske forbundskansler og jeg deltog. På dette møde forelagde lederne af de to forhandlingsdelegationer os deres respek-

tive forslag; forbundskansleren kunne på forbundsregeringens vegne acceptere den tyske delegations forslag, ligesom jeg på den danske regerings vegne kunne erklære mig enig i de danske forslag.

Under forhandlingerne opnåedes enighed mellem delegationerne om, at de ville anbefale deres regeringer at forelægge deres respektive parlamenter til godkendelse to i alle væsentlige punkter enslydende, ensidige og selvstændige erklæringer om det pågældende mindretals rettigheder i almindelighed. Den tyske forbundsregering erklæring vil blive fremsat i forbundsdagen i Bonn i den nærmeste fremtid.

Erklæringernes indhold fremgår af forslaget til folketingsbeslutning med tilhørende bemærkninger, og jeg skal derfor ikke her knytte kommentarer dertil. Resultatet af mindretalsdrøftelserne kan iøvrigt sammenfattes som følger:

Om det punkt, der har givet anledningen til forhandlingerne, nemlig det danske mindretals repræsentation i landdagen i Kiel, har den slesvig-holstenske landsregering meddelt forbundsregeringen, at den vil virke for, at landdagen snarest muligt træffer beslutning om at undtage det danske mindretal fra landdagsvalglovens 5 pct.-klausul.

Forbundsregeringen vil på sin side gøre sin indflydelse gældende, for at den for sidste valg til forbundsdagen i 1953 vedtagne ordning, hvorefter nationale mindretal ikke er undergivet 5 pct.-klausulen, optages i fremtidige love om valg til forbundsdagen.

Hvad skolespørgsmålene angår, har landsregeringen erklæret sig rede til fremtidig påny at fastsætte tilskuddene til det danske mindretals skoler til 80 pct. af de løbende personelle og saglige udgifter til en elev i de offentlige folkeskoler i landet Slesvig-Holsten.

Endvidere erklærer landsregeringen sig rede til i overensstemmelse med det af den slesvig-holstenske undervisningsminister udstedte cirkulære af 7. marts 1950 vedrørende ordningen af det danske mindretals skolevæsen på begæring at give mindretallet tilladelse til at oprette videregående almen-dannende skoler med mulighed for at afholde anerkendte eksaminer, under forudsætning af, at disse skoler tilnærmes det tyske skolevæsen.